



OKRESNÁ PROKURATÚRA LEVICE
Šafárikova 7, 934 01 Levice 1

Číslo: 2 Pv 98/18/4402-8
EEČ: 2-31-27-2018

Levice 24.04.2018

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: trestný čin: vydieranie podľa § 235 odsek 1, odsek 2 písmeno b
Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení
zákona číslo 10/1999 Zbierky zákonov
trestný čin: ublíženie na zdraví podľa § 221 odsek 1 Trestného
zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo
10/1999 Zbierky zákonov
trestný čin: obmedzovanie osobnej slobody podľa § 231 odsek 1
Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení
zákona číslo 10/1999 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Levice

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie
obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: 398 XXXXX
povolanie: údržbár
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- trestný čin: vydieranie podľa § 235 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona
číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 10/1999 Zbierky zákonov
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci
- trestný čin: ublíženie na zdraví podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona číslo
140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 10/1999 Zbierky zákonov
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci
- trestný čin: obmedzovanie osobnej slobody podľa § 231 odsek 1 Trestného zákona
číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 10/1999 Zbierky zákonov
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

Dňa 25. 05. 1999 asi o 23.00 h v Leviciach na ulici Okružnej, v objekte výmenníkovej stanice Fortuna, a. s., XXXXX, po predchádzajúcom nedorozumení s nožom v ruke bránil poškodenú XXXXX, narodenej XXXXX v Leviciach, trvale bytom XXXXX, ul. Ľ. Štúra č. 23 a XXXXX, narodenej XXXXX, v odchode z miestnosti z uvedenej stanice, ktorú predtým uzamkol a tiež následne držiac v ruke nôž im obom prikázal, aby si vyzliekli šaty, pričom počas tohto incidentu poškodenú XXXXX s nožom jeden krát bodol do oblasti hrude, v dôsledku čoho jej spôsobil zranenie, a to bodnú ranu III. medzirebrového priestoru v línii pravej bez prieniku do dutiny hrudnej s dobou liečenia od 26. 05. 1999 do 07. 06. 1999, čím z titulu následkov na ošetrovanie spôsobil Vzájomnej zdravotnej poisťovni Dôvera škodu vo výške 2.236,88 Sk (74,26 €),

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ PZ Okresného úradu vyšetrovania Policajného zboru XXXXX uznesením ČVS: OUV-169/02-LV-99 zo dňa 26. 05. 1999 podľa § 160 odsek 1 zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (trestný poriadok) v znení zákona č. 256/1998 Z. z. vzniesol obvinenie XXXXX pre trestný čin vydierania podľa § 235 odsek 1 odsek 2 písmeno b/ zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení zákona č. 10/1999 Z. z. (ďalej len „Trestný zákon“), a to na tom skutkovom základe že:

dňa 25. 05. 1999, v čase asi o 23.00 h, v Leviciach, na ulici Okružnej, v objekte výmenníkovej stanice Fortuna, a. s., XXXXX, nútil XXXXX, narodenú XXXXX v Leviciach, trvale bytom XXXXX, ul. Ľ. Štúra 23 k tomu, aby sa vyzliekla, pričom jej priložil ku krku nôž a keď toto odmietla, tak ju uvedeným nožom poranil v oblasti hrudníka tak, že jej spôsobil povrchové zranenie, ktoré si vyžiada dobu liečenia do 10 dní.

Obvinený XXXXX vo svojom výsluchu dňa 11. 06. 1999 uviedol, že po tom, čo asi o 22.30 h vošiel do objektu odovzdávacej stanice na ulici Okružnej v Leviciach, kde pracuje, s úmyslom odložiť si do šatne montérky, asi o 4-5 minút vošli do objektu dve neznáme ženy vo veku 20 až 25 rokov. Tieto posielal preč, nakoľko je tam zákaz vstupu cudzím osobám. Ženy nikdy predtým nevidel, zľakol sa, nevedel čo od nich môže čakať. Vtedy zobral do ruky nôž, ktorý bol položený na stole, nechcel s ním nikomu ublížiť, konal tak len v strachu. Nespomína si, čo tie ženy hovorili, rozprávali jedna cez druhú. Pripúšťa, že ako ich posielal von a naznačoval to rukami, tú ktorá stála vedľa neho mohol zasiahnuť nožom a poraniť ju. Úmyselne na ňu však nijako neútočil. Následne tieto dve ženy odišli. V tom čase bol pod vplyvom alkoholu, avšak svoje konanie vedel kontrolovať. Keď ženy odišli, odišiel domov v domnení, že sa nič nestalo, nakoľko on žiadnu krv nevidel, ani neutieral. Popiera, že by sa bol so ženami stretol už skôr a do objektu prišli spoločne, že by ich tam sám volal, že by ich obchytával, aj že by ich bol s nožom v ruke nútil sa vyzliecť. Obvinený bol opätovne vypočutý dňa 22. 02. 2018, kedy zotrval na svojej výpovedi. Dňa 10. 07. 2000 bol opätovne vypočutý, kedy odmietol ku skutku vypovedať. Pri tomto úkone bol upozornený, že skutok, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie, bude doplnený nasledovne:

Dňa 25. 05. 1999 asi o 23.00 h v Leviciach na ulici Okružnej, v objekte výmenníkovej stanice Fortuna, a. s., XXXXX, po predchádzajúcom nedorozumení

s nožom v ruke bránil poškodenej XXXXX, narodenej XXXXX v Leviciach, trvale bytom XXXXX, ul. Ľ. Štúra č. 23 a XXXXX, narodenej XXXXX v Žiari nad Hronom, trvale bytom Žiar nad Hronom, ul. Š. Moyzesa č. 3 v odchode z miestnosti z uvedenej stanice, ktorú predtým uzamkol a tiež následne držiak v ruke nôž im obom prikázal, aby si vyzliekli šaty, pričom počas tohto incidentu poškodenú XXXXX s nožom jeden krát bodol do oblasti hrude, v dôsledku čoho jej spôsobil zranenie, a to bodnú ranu III. medzirebrového priestoru v línii pravej bez prieniku do dutiny hrudnej s dobou liečenia od 26. 05. 1999 do 07. 06. 1999, čím z titulu následkov na ošetrovanie spôsobil Vzájomnej zdravotnej poisťovni Dôvera škodu vo výške 2.236,88 Sk (74,26 €).

Súčasne bol podľa § 163 odsek 4 zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (trestný poriadok) v znení zákona č. 272/1999 Z. z. upozornený, že tento skutok bude právne posúdený ako trestný čin obmedzovania osobnej slobody podľa § 231 odsek 1 Trestného zákona, trestný čin vydierania podľa § 235 odsek 1 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona a trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona.

Z výpovede poškodenej XXXXX rod. XXXXX zo dňa 26. 05. 1999 vyplýva, že asi o 22.00 h dňa 25. 05. 1999 sa prechádzala s kamarátkou Janou, pričom keď išli okolo espressa v blízkosti materskej školy na Poľnej ulici, zbadali ako smerom k Okružnej ulici ide jeden muž, od ktorého si XXXXX vypýtala cigaretu. Dotyčný cigaretu pri sebe nemal, ale uviedol, že pracuje na Okružnej ulici, tam má cigarety a uvarí im kávu. Išli preto s ním do objektu výmenníkovej stanice, kde si sadli na stoličky a dotyčný začal variť vodu. Následne začal obchytkávať jej kamarátku XXXXX. Keď toto videla, povedala kamarátke, aby išli preč. Toto ho veľmi rozčúlilo, zobral zo stola nôž, resp. tento mal v tom čase už v ruke a hral sa s ním, prišiel ku nej, priložil jej nôž ku krku a povedal jej, že jej podobrotky hovorí, aby sa vyzliekla a keď povedala, že to neurobí, pichol ju nožom do oblasti hrudníka miernou intenzitou a povedal im, aby vypadli. Pri svojom opätovnom výsluchu dňa 25. 06. 1999 doplnila, že z budovy hneď po tom ako zistila, čo od nich pán XXXXX požaduje, neodišla z dôvodu, že pri príchode zamkol dvere a kľúč si nechal u seba. Tiež uviedla, že je možné, že to aby sa vyzliekli, povedal ešte predtým, ako jej držal nôž pri krku a v tom čase už nehovoril nič, pričom medzi tým ubehlo asi 5 minút. Predtým si neuvedomila presný časový sled udalostí. Keď jej priložil nôž ku krku nehovoril nič a tváril sa normálne. Jej kamarátku k ničomu nenútil, ani ju nijako neobmedzoval. Nemala strach, že by jej s nožom mohol ublížiť, takže to, že ju pichol do hrudníka, ju prekvapilo, a myslí si, že v skutočnosti jej nechcel ublížiť, bol len opitý a nevedel koordinovať svoje pohyby. Potom ako zistil, že je poranená, hneď odomkol dvere a pustil ich preč. K trestnému stíhaniu sa nepripojila a nežiada náhradu škody. Následne svoje výpovede zo dňa 26. 05. 1999 a 25. 06. 1999 upresnila vo výpovedi zo dňa 09. 09. 1999 tak, že keď sedeli a čakali, kým sa uvarí voda na kávu, ten muž sa pohrával s nožom v ruke, z čoho mala zlý pocit. Preto povedala kamarátke, aby išli preč, ona však nechcela ísť. Chcela odísť sama, avšak vedela, že sú dvere zamknuté, preto ho opakovane vyzvala, aby dvere otvoril, čo odmietol. V tom čase stála na chodbe. Z ničoho nič zdvihol ruku s nožom a zhora ju slabo pichol do hrude. Nič nepovedal, len ju vtiahol do miestnosti, kde sedela jej kamarátka. Potom hodil na stôl nôž a povedal im, aby sa vyzliekli. Ako si chcela dať dole bundu, tak im povedal, aby vypadli, zobral kľúče zo stola a išiel otvoriť dvere. Pri odchode jej povedal len toľko: „nič som ti nespravil“: Opätovne bola vypočutá dňa 29. 02. 2000, kedy uviedla, že ku svedkyňi XXXXX sa obvinený

správal slušne, žiadnym spôsobom ju neobťažoval. Keď ich požiadal, aby sa vyzliekli, jej reakcia bola taká, že sa roztriasla, bála sa, začala kričať, aby odomkol dvere. XXXXX začala plakať a obvinený začal kričať, aby sa vyzliekli obe. S nožom ju poranil po tom, čo sa odmietla vyzliecť. Nie je pravda, že jej priložil na krk nôž. Pri tom ako ju poranil stála vo dverách proti nemu tvárou v tvár asi dva kroky. Pichol ju z ničoho nič, následne pustil nôž na zem a sotil ju do miestnosti, kde bola jej kamarátka. Stáli s kamarátkou vedľa seba a opäť im povedal, aby sa vyzliekli. Keď sa začala rozopínať a videl, že jej tečie krv, povedal im, aby vypadli von a otvoril vchodové dvere, na čo z miestnosti odišli. Použil len slovnú hrozbu a to tak, že kričal, aby sa vyzliekli. Poškodená bola opätovne vypočutá aj za prítomnosti prokurátora Krajskej prokuratúry Nitra dňa 28.06.2000. Pri tomto výsluchu uviedla, že do miestnosti kotolne prišli všetci spolu a obvinený začal variť vodu na kávu. Chcela odísť, začala na neho kričať, aby ju pustil von z miestnosti. Dvere boli zamknuté. Stáli oproti sebe tvárou v tvár a v ruke držal čiernu dýku, pričom ako mu vravela, aby ju pustil, z ničoho nič ju bodol jeden krát do oblasti hrude. Pred týmto bodnutím im obom povedal, že ich nepustí. Potom ako ju bodol, chytil ju za pravú ruku a stiahol ju za kamarátkou Janou. Obom im povedal, aby sa vyzliekli. Keď si začala dávať dole bundu, povedal im, aby vypadli. Keď od nich obvinený žiadal, aby sa vyzliekli, bol pritom nervózny, boli vystrašené. Svedkyňa XXXXX bola opätovne vypočutá dňa 22.02.2018. Pri tomto výsluchu uviedla, že na podrobnosti si už nepamätá, nevie s kým tam bola a pamätá sa len na obvineného. Vie, že ju pichol dýkou do hrude a bola dva dni v nemocnici. Ukázala na hrudi viditeľnú jazvu. Nevie ani či z objektu odišla alebo ju vyhodil. Už nevie uviesť akým spôsobom sa do objektu dostali, ani čo predchádzalo pichnutiu. Uviedla, že ju pichol nechtiac a to bolo všetko. Už na to zabudla a nechce to riešiť.

Svedkyňa XXXXX vo svojej výpovedi dňa 26. 05. 1999 vypovedala, že dňa 25. 05. 1999 medzi 22.00 h a 23.00 h boli s kamarátkou XXXXX vonku, pričom pred jednou reštauráciou stretli muža, od ktorého si vypýtala cigaretu. Následne s ním išli do objektu výmenníkovej stanice, kde pracuje, s tým, aby im uvaril kávu. Tam si sadli na stoličky. Potom jej povedal, aby sa vyzliekla, ale ona nechcela a XXXXX potom povedala, aby išli preč a jeho to rozčúlilo. Hovoril aj jej aby sa vyzliekla, ale ani ona nechcela. Potom keď bol pri nej videla, ako ju pichol nožom do oblasti hrudníka, nôž držal v pravej ruke nadhmatom. Intenzita pichnutia bola pomerne malá, nezahnal sa na ňu z celej sily. Jednalo sa o nôž s čiernou rúčkou, na čepeli sa nachádzali zúbky a nôž mal dĺžku asi 20 cm. Mal ho v ruke už predtým, pričom stále sa s ním hral. Keď ju pichol nožom, vyšli von pred výmenníkovú stanicu a tam kričali, po čom prišli policajti. Následne videla ako policajti chytili toho pána, u ktorého boli. Po vyznení obhajcu bola opätovne vypočutá dňa 16. 09. 1999, kedy vypovedala zhodne a navyše uviedla, že Martinu pichol nožom potom, keď mu nechceli byť po vôli. Následne sa obe zľakli a utiekli preč. Opätovne bola vypočutá dňa 11. 04. 2000, kedy odmietla vypovedať. Dňa 28. 06. 2000 bola opätovne vypočutá ako poškodená, kedy uviedla, že do výmenníkovej stanice tepla vošli všetci traja spolu a obvinený zamkol za sebou dvere. Sadli si na stoličky a začal robiť kávu. Ako robil kávu, zobral do ruky nôž a povedal XXXXX, aby sa vyzliekla, na čo ona povedala, že nechce. Potom povedal jej aby sa vyzliekla a tiež povedala, že nechce. XXXXX potom odišla ku vchodovým dverám, ale tie boli zamknuté, ten pán išiel za ňou, ale čo sa dialo v chodbe nevidela. Počula len: „au pusť ma“. Potom videla, že XXXXX tečie na hrudi krv. Keď to ten pán videl, otvoril dvere a obe odišli. Nožom sa im nevyhrážal ale vravel im nahnevanejším hlasom, aby sa vyzliekli. Poškodená XXXXX bola

opätovne vypočutá dňa 22. 02. 2018, kedy uviedla, že poškodeného stretli vonku, išli s ním do miesta jeho pracoviska a zdá sa jej, že zamkol dvere. Potom keď XXXXX pichol nožikom do hrudníka začali kričať a utekať. Vo dverách boli kľúče a s tými si otvorili dvere. Išli s ním na pracovisko, pretože si chceli zarobiť, ponúknuť mu sex, k čomu nedošlo.

Splnomocnenec Dôvera zdravotnej poisťovne, a. s., XXXXX, uviedla, že vzhľadom na dlhý časový odstup od spáchania skutku a výšku regresnej sumy sa ako poškodený nepripájajú k trestnému stíhaniu a nežiadajú náhradu vynaložených liečených nákladov. K prípadu už nedisponujú žiadnou písomnou dokumentáciou.

Pri vykonanej konfrontácii dňa 16. 06. 1999 medzi obvineným XXXXX a poškodenou XXXXX poškodená zotrvala v plnom rozsahu na svojej výpovedi zo dňa 26. 05. 1999. Obvinený uviedol, že to čo tvrdí ona nie je pravda a zotrval na svojej verzii skutku. Opätovne uviedol, že ak poškodenú zranil, tak to bolo nechtiac, pritom ako mal nôž v ruke a ukazoval na dvere, aby išli preč. Pri opätovnej konfrontácii dňa 28. 06. 2000 poškodená zotrvala na svojej výpovedi zo dňa 09. 09. 1999 a obvinený na svojej výpovedi.

Pri vykonanej konfrontácii dňa 20. 07. 1999 medzi obvineným a svedkyňou XXXXX svedkyňa zotrvala na svojej výpovedi. Navyše uviedla, že tento muž držal XXXXX pri krku nôž, pričom nevie uviesť, čo jej vtedy hovoril, ale ešte predtým jej aj XXXXX povedal, aby sa vyzliekli. Asi keď ho XXXXX chcela odstrčiť, pichol ju mierne týmto nožom. Následne sa rozhodli odísť, ale dvere boli zamknuté, preto mu povedali, aby ich pustil, čo aj urobil. Do výmenníkovej stanice s ním išli dobrovoľne, držali ho okolo pása, lebo bol opitý. Išli s ním aj z toho dôvodu, že chceli zarobiť nejaké peniaze za sexuálne služby. Obvinený uviedol, že to nie je pravda, zotrval na svojej verzii skutku a podotkol, že XXXXX pichol nožom neúmyselne a ani si to vôbec neuvedomil. Pri opätovnej konfrontácii dňa 28. 06. 2000 zotrval na svojej výpovedi a XXXXX uviedla, že nevidela ako obvinený poškodenú poranil. Potom mu obe vraveli, aby ich pustil von a on ich pustil, ani slovne im v odchode nebránil. Keď im kázal aby sa vyzliekli, mal v ruke nôž a hovoril to nahnevanejším tónom.

Konfrontácia medzi poškodenými XXXXX a XXXXX zo dňa 22. 02. 2018 vzhľadom na dlhý časový odstup od spáchania skutku neprispela k objasneniu skutku, nakoľko svedkyňa XXXXX si už na svedkyňu XXXXX nespomenula a nepamätali si už podrobnosti skutku. Svedkyňa XXXXX uviedla, že už si nepamätá čo obvinený kričal, avšak mal pritom v ruke nôž.

Zo znaleckého posudku XXXXX, znalca z odboru zdravotníctvo odvetvie chirurgia č. 52/1999 vyplýva, že poškodená utrpela fyzickým napadnutím dňa 25. 05. 1999 bodnú ranu III. medzirebrového priestoru v línii pravej mimohrudnú kosť prebiehajúcej čiare, bez prieniku do hrudnej dutiny. Vznikla bodnutím kovovým plochým predmetom útoku s ostrým hrotom a reznou ranou. S ohľadom na nehlboký prienik bodného kanála je možné predpokladať útok v intenzite malej. S ohľadom na malú intenzitu násillia je pravdepodobné, že smerovanie a vedenie bodnutia bolo náhodné, nekoordinované, neúmyselné. Je vysoko pravdepodobné, že zranenie poškodenej bolo spôsobené nožom popísaným vo výpovediach obvineného a poškodenej. Zranenie poškodenej XXXXX si vyžiadalo liečenie po dobu 12 dní. Ako primeranú posudzovanému zraneniu je možné predpokladať PN

po dobu 10-12 dní. Poškodená bola ľahko obmedzená v bežnom spôsobe života po dobu dvoch dní pobytom v nemocničnej liečbe. Pri posúdení malej intenzity útoku, predmetu útoku, smerovania bodnutia na prednú hornú oblasť pravej strany hrudníka je možné usúdiť, že došlo k ohrozeniu bezprostredne životne dôležitých orgánov tela poškodenej- pľúc, veľkých ciev, ale nedošlo k poraneniu bezprostredne životne dôležitého orgánu tela poškodenej . V danom prípade znalec nepredpokladal možnosť vzniku trvalých následkov. Jedná sa o ľahké zranenie. V prípade úmyslu zraniť a vedenia útoku stredne silnou až silnou intenzitou bolo by došlo k priamemu zraneniu bezprostredne životne dôležitých orgánov a ohrozeniu poškodenej na živote.

Z výsluchu znalca XXXXX vyplynulo, že poškodená v prípade utrpeného ľahkého zranenia bola v bežnom spôsobe života obmedzená len nutným pobytom v nemocničnom sledovaní po dobu 48 hodín a nebola obmedzená v základných úkonoch bežného denného života. Z charakteru zranenia je možné usudzovať, že útok bol vedený v intenzite malej.

Z odborného vyjadrenia kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru č. p. VKE-5450/KEÚ-EXP-99 z 14. 06. 1999 vyplýva, že skúmaním predmetov zaistených pri obhliadke miesta činu, predmetu č. 1 (biologická stopa zaistená na handre bielej farby) bola preukázaná prítomnosť ľudskej krvi. Skúmaním predmetu č. 2 (dýka s rukoväťou čiernej farby, na čepeli s nápisom NIETO, celková dĺžka dýky 240 mm, dĺžka čepele 135 mm) bola na konci čepele orientačnou skúškou (Hemophan) zistená prítomnosť krvi, z ktorej bola izolovaná DNA. Po zaslaní porovnávacieho materiálu bolo spracované odborné vyjadrenie VKE-8947/KEÚ-EXP-99 z 05. 10. 1999, z ktorého vyplynulo, že DNA znaky zistené z krvi na čepeli dýky sa vo všetkých vyšetrovaných DNA systémoch zhodujú s DNA znakmi zistenými z porovnávacej vzorky vlasov označenej XXXXX. XXXXX nie je teda možné vylúčiť ako pôvodcu krvnej stopy na čepeli dýky, pričom ľubovoľne vybraný jedinec iný než XXXXX, by bol ako pôvodca skúmanej krvnej stopy vylúčený s pravdepodobnosťou 99,9 %. XXXXX je jednoznačne vylúčený ako pôvodca skúmanej krvnej stopy na čepeli dýky.

Z odborného vyjadrenia XXXXX vyplýva, že obvinený v čase činu konal pod vplyvom alkoholu, pričom išlo o prostú opitost' ľahkého stupňa. Požitý alkohol znižoval jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti, nie však v podstatnej miere. Skonštatoval, že skúmanie duševného stavu znalcami z odboru psychiatrie nie je potrebné a nie je ani potrebné nariadenie ochranného liečenia.

V trestnom konaní boli ďalej zabezpečené listinné dôkazy, lekárska správa z 26. 05. 1999, konečné lekárske potvrdenie z 10. 09. 1999, zápis o dychovej skúške a fotodokumentácia z ohliadky miesta činu.

Obvinený XXXXX bol doposiaľ jeden krát súdne trestaný v roku 1985, pričom sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Priestupkovo postihnutý nebol a v pracovnom posudku je kladne hodnotený.

Podľa § 3 odsek 1 Trestného zákona, trestným činom je pre spoločnosť nebezpečný čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone.

Pojmom znaky uvedené v tomto zákone sa rozumejú znaky objektívnej povahy a subjektívnej povahy : objekt, objektívna stránka, subjekt a subjektívna

stránka.

Podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona sa trestného činu ublíženia na zdraví dopustí ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví.

Objektom tohto trestného činu je ľudské zdravie a predmetom útoku je živý človek. Ide o úmyselný trestný čin, pre naplnenie skutkovej podstaty ktorého nestačí, že páchateľ úmyselne vykonal niečo, čo spôsobilo ublíženie na zdraví, ale je potrebné, aby jeho úmysel smeroval aj k samému ublíženiu na zdraví. Páchateľom tohto trestného činu môže byť ktokoľvek. Právny záver o tom, akú povahu má ujma na zdraví z hľadiska, či ide o ublíženie na zdraví v zmysle § 221 odsek 1 Trestného zákona, alebo len o drobné ublíženie na zdraví, ktoré nedosahuje intenzitu poruchy zdravia predpokladanej v citovanom zákonom ustanovení, možno urobiť len na podklade lekárskeho potvrdenia alebo znaleckého posudku. Ublížením na zdraví nie je každá porucha zdravia alebo každé ochorenie. Za ublíženie na zdraví možno pokladať taký stav, ktorý porušením normálnych telesných alebo duševných funkcií sťažuje výkon obvyklej činnosti alebo má iný vplyv na obvyklý spôsob života poškodeného a ktorý spravidla vyžaduje lekárske ošetrovanie. Vychádzajúc zo súdnej praxe, sťaženie obvyklého spôsobu života poškodeného resp. pracovnej schopnosti musí trvať najmenej 7 dní, pri splnení už uvedených kritérií.

Na základe opakovaných výpovedí obvineného a poškodených, ako aj vykonaných konfrontácií, je preukázané, že dňa 25. 05. 1999 v čase asi o 23.00 h sa obvinený a poškodené nachádzali v objekte výmenníkovej stanice Fortuna, a. s., XXXXX, kde došlo k incidentu, ktorý vyvrcholil tým, že poškodená XXXXX spôsobil obvinený drobné ublíženie na zdraví, v dôsledku ktorého bola obmedzená v bežnom spôsobe života po dobu 2 dni nutným pobytom v nemocničnom prostredí.

Z výpovedí poškodenej XXXXX rodenej Havranovej vyplynulo, že obvinený jej zranenie spôsobil náhodne, teda nemal v úmysle jej ublížiť. Z výpovedí obvineného vyplýva, že v žiadnom prípade nemal úmysel poškodenej ublížiť a spočiatku si ani nebol vedomý, že jej zranenie spôsobil. Poškodená XXXXX uvádzala, že to ako bolo XXXXX spôsobené zranenie nevidela, nakoľko v tom čase bola vo vedľajšej miestnosti. Zo záveru znaleckého posudku okrem iného vyplýva, že s ohľadom na malú intenzitu násillia je pravdepodobné, že smerovanie a vedenie bodnutia bolo náhodné, nekoordinované, neúmyselné. S poukazom na uvedené mám za to, že stíhaný skutok nevykazuje znaky trestného činu ublíženia na zdraví, jednak z dôvodu, že nebola naplnená jeho subjektívna stránka pre absenciu úmyslu spôsobiť ublíženie na zdraví a jednak vzhľadom na spôsobený následok trestného činu, nakoľko sa jednalo len o drobné ublíženie na zdraví s obmedzením v bežnom spôsobe života 2 dni.

Podľa § 235 odsek 1 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona sa trestného činu vydierania dopustí ten, kto iného násillím, hrozbou násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, ak spácha taký čin so zbraňou.

Objektom tohto trestného činu je slobodné rozhodovanie človeka. Objektívna stránka spočíva v tom, že páchateľ neoprávnene núti iného, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, a to násillím alebo hrozbou násillia alebo inej ťažkej ujmy. Čin je dokonáný uvedeným násillným konaním. Nevyžaduje sa, aby páchateľ dosiahol

svoj zámer. Zo subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel. Tento trestný čin je spáchaný so zbraňou nie len vtedy, ak sa zbraň použije na priame fyzické násilie, ale aj vtedy, ak sa zbraň použije na zastráňovanie poškodeného.

Poškodená XXXXX bola v predmetnej trestnej veci niekoľkokrát vypočutá, pričom v podstatných skutočnostiach opakovane pozmenila svoju výpoveď. Vo výpovediach, ktorými upresnila svoje predchádzajúce výpovede uviedla, že nemala strach, že by jej obvinený mohol s nožom ublížiť, takže to, že ju pichol do hrudníka, ju prekvapilo. Keď zistil, že je poranená, hneď odomkol dvere a pustil ich preč. S nožom ju náhodne poranil až po tom, čo sa odmietla vyzliecť. Nie je pravda, že jej priložil na krk nôž. Len kričal na ne, aby sa vyzliekli a bol pritom nervózny. Svedkyňa XXXXX tiež opakovane pozmenila svoju výpoveď. Zhodne ako XXXXX však vypovedala, že obvinený ich požiadal, aby sa vyzliekli, čo obe odmietli a jeho to nahnevalo. XXXXX chcela odísť, odišla ku vchodovým dverám, ale tie boli zamknuté, obvinený išiel za ňou, ale čo sa dialo v chodbe nevidela. Potom videla, že XXXXX tečie na hrudi krv. Keď to ten pán videl, otvoril dvere a obe odišli. Nožom sa im nevyhrážal, ale to, aby sa vyzliekli, im vravel nahnevaným hlasom. Tiež priznala, že s ním na jeho pracovisko išli z dôvodu, aby mu ponúkli sexuálne služby, pretože si chceli zarobiť. Z uvedených výpovedí vyplýva, že obvinený ich nahnevaným hlasom žiadal, aby sa vyzliekli, čo však obe odmietli, k uvedenému ich však nenútil násilím, ani jeho hrozbou. Nožom, s ktorým sa hral ich nezastrašoval, ani neohrozoval. Skutková podstata trestného činu vydierania tak nebola konaním obvineného naplnená.

Podľa § 231 odsek 1 Trestného zákona sa trestného činu obmedzovania osobnej slobody dopustí ten, kto inému bez oprávnenia bráni užívať osobnú slobodu.

Objektom trestného činu obmedzovania osobnej slobody je sloboda ktoréhokoľvek človeka, teda jeho voľného pohybu. Bránením v užívaní osobnej slobody je zásah do osobnej slobody, ktorým sa znemožňuje alebo obmedzuje voľný pohyb človeka a zároveň sa mu bráni slobodne rozhodovať o svojom pohybe. Bránenie v užívaní osobnej slobody musí byť ťažko prekonateľné. Dĺžka doby, počas ktorej sa obmedzuje sloboda, nie je rozhodujúca. K bráneniu užívať osobnú slobodu musí dôjsť bez oprávnenia. Ide o trváci úmyselný trestný čin.

Z výpovede poškodenej XXXXX vyplynulo, že do objektu výmenníkovej stanici s kamarátkou išli s úmyslom ponúknuť obvinenému sexuálne služby. Zrejme z uvedeného dôvodu tak tento po príchode zamkol dvere. Obe poškodené uviedli, že z objektu ich poslal preč ihneď ako zistil, že je XXXXX zranená. Svedkyňa XXXXX v doplňujúcej výpovedi uviedla, že odišli tak, že vo dverách boli kľúče a s tými si otvorili dvere. Je tak možné zhrnúť, že uzamknutie miestnosti obvineným bolo odôvodnené tým, aby neboli vyrušený ďalšou osobou, ako aj z dôvodu, že do predmetného objektu platí zákaz vstupu cudzím osobám, pričom poškodené si mohli miestnosť kedykoľvek odomknúť kľúčom, ktorý sa nachádzal vo dverách, o čom sa zrejme XXXXX dostatočne nepresvedčila. Vychádzajúc z uvedeného konštatujem, že neboli naplnené základné znaky trestného činu obmedzovania osobnej slobody.

Preskúmaním vyšetrovacieho spisu som zistila, že skutok, pre ktorý bolo obvinenému vznesené obvinenie sa stal, avšak nemá znaky žiadneho trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona.

Obvinený sa však svojím konaním, ktoré malo spočívať v agresívnom dožadovaní sa toho, aby sa poškodené vyzliekli a v spôsobení drobného ublíženia na zdraví z nedbanlivosti XXXXX, mohol dopustiť priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení zákona č. 319/1998 Z. z..

V zmysle § 20 uvedeného zákona, priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynul jeden rok; nemožno ho tiež prejednať, prípadne uloženú sankciu alebo jej zvyšok vykonať, ak sa na priestupok vzťahuje amnestia.

S poukazom na citované zákonné ustanovenie konštatujem, že zodpovednosť páchatel'a za priestupok zanikla dňa 25. 05. 2000, z ktorého dôvodu ho nie je možné v súčasnosti prejednať príslušným orgánom. Nakoľko postúpenie veci neprichádza do úvahy, je potrebné trestné stíhanie zastaviť.

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku, prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

S poukazom na uvedené skutočnosti a citované právne predpisy som rozhodla v zmysle výrokovvej časti tohto rozhodnutia

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Jana Grečnerová
prokurátorka